

[Undervisningsministeren.]

igen og i uændret Skikkelse. Idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser, da Lovforslaget sidst blev fremsat her i Tinget, anbefaler jeg det til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefond*. Det drejer sig her ikke om at paalægge Amtskommunerne nye Byrder. Det drejer sig om Udgifter, der følger af bestaaende Love, navnlig om de stærkt øgede Udgifter til Pension. Forøgelsen af disse Udgifter har ført til, at nogle af Amtene ikke kan nøjes med det Beløb, som i Henhold til Loven af 21. December 1921 kan udskrives. Paaligningen skal foretages med et Beløb pr. Td. Hartkorn, og Maksimum for dette Beløb er i denne Lov sat til 10 Kr. I Amtskommuner, hvor Hartkornet er ringe i Forhold til Folketallet, kan der blive Brug for et særlig højt Ligningstal, og det er den væsentligste Grund til, at det er de 3 Amter Gl. Københavns Amt, Hjørring Amt og Ringkøbing Amt, der ikke kan nøjes med at ligne efter de 10 Kr. pr. Td. Hartkorn. Ministeriet har stillet Forespørgsel til de øvrige Amter for at faa at vide, om der var Grund til at ændre Maksimumstallet for flere Amters Vedkommende; Svaret er blevet, at der ikke er Grund til en saadan Ændring for andre end de 3 nævnte Amter. Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for at forelægge et tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holstein): Jeg skal hermed tillade mig for Tinget at forelægge det i alt væsentligt samme Lovforslag, som jeg forelagde i afvigte Samling, til *Omlægning og Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten til Staten*. Med Hensyn til Begrundelsen for dette Forslag kan jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger, jeg i afvigte Samling fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse, og jeg kunde som yderligere Begrundelse for mit Forslags skattemæssige og erhvervmæssige Berettigelse under de nuværende Forhold henvise til de Betragtninger, som den højtærede Finansminister har fremført baade i Slutningen af Samlingen i Fjor med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten og nu sidst under Fi-

nanslovbehandlingen med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem den direkte og den indirekte Skat og vor indirekte Beskatnings Karakter.

Mit Forslag er bygget paa den svenske direkte Statsskats Principper. Den svenske saakaldte Formueskat er ikke en Formueskat i egentlig Forstand, den bør snarere betragtes som en Slags Indkomstskat. Man har nemlig i Sverige lagt det Synspunkt til Grund, at en Indkomst, som hidrører fra Formue, har en større Skatteevne end anden Indkomst, og det er for at tilvejebringe en Skærpelse af Beskatningen af Indkomst af Kapital, at den svenske Formueskat er blevet til. Til den virkelige Indkomsts Beløb lægges i Sverige — og det er det Princip, jeg har optaget i mit Skatteforslag — $\frac{1}{60}$ af Formuens Værdi, hvorved den skattepligtige Indkomst fremkommer, den Indkomst, hvorefter Skattesatserne tillempe. Aarsagen til, at man i Sverige ikke er gaaet til en fritstaaende Formueskat, er den, at man har ment, at Principperne for den progressive Beskatning og for skattefrie Fradrag bør tillempe ogsaa paa den øgede Skatteevne, som Besiddelsen af Formue medfører. Begge disse Formaal har man i Sverige ment bedst at kunne naa ved en Sammenkobling af samme Art som den, jeg foreslaar i mit Forslag, en Sammenkobling af Indkomst- og Formuebeskatningen, saaledes at paa Grundlag af denne Sammenkobling baade Indkomst og Formue indgaar som Udtryk for den paagældendes Skatteevne.

Det staar mig ganske klart, at det Lovforslag, som nu forelægges af det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen og mig, og det Lovforslag, der i Gaar blev fremsat fra den højtærede Regerings Side, for en stor Del — det er jo fremsat som en Anke — vil komme de store Skov- og Landejendomsbesiddere til gode, men jeg tror, at man fra Skov- og Landejendomsbesiddernes Side med god Samvittighed kan betragte denne Reform ikke som „en mild Gave“ fra Staten, som det fra anden Side hævdes at det er, men som en Retfærdighedsakt under de nuværende økonomiske Forhold. Naar jeg ser tilbage paa, hvad der af danske Godsbesiddere i et Aarhundrede er udført af offervilligt og fremsynet Arbejde paa Ophjælpning af den danske Landalmue baade kulturelt og økonomisk, og naar man dernæst tager i Betragtning, hvorledes ved Lensloven aarhundredgamle Slægter og Hjem er slaaet i Stykker, og naar man yderligere tager i Betragtning, hvilken landøkonomisk Betydning de faa resterende